

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.746 van 21 mei 1996
in de zaak A. 67.932/X-6024.**

In zake : Erik LODDEWYKX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. SENELLE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Terhulpsesteenweg 110, bus 5

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

tussenkomen partij :

Maria STAPPAERTS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS, M. VANDEURZEN en
A. VAN der GRAESEN,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 4 januari 1996 namens Erik LODDEWYKX werd ingediend door zijn raadsman M. SENELLE, advocaat te Brussel, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

"het besluit van de Vlaamse Regering van 27 oktober 1995 strekkende de bevordering van Mevrouw Mieke STAPPAERTS tot directeur-generaal bij het departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw, Administratie Werkgelegenheid, beslissing die werd openbaar gemaakt op 8 november 1995";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 11 maart 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 april 1996; op welke datum de zaak tot de terechtzitting van 30 april 1996 wordt uitgesteld;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. SENELLE, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat H. SEBREGHTS, die verschijnt voor de verwerende partij en van Advocaat M. BOES, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Maria STAPPAERTS met een verzoekschrift van 26 januari 1996 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Erik LODDEWYKX wordt bij besluit van de Vlaamse Executieve van 15 mei 1991 benoemd tot bestuursdirecteur bij de administratie Werkgelegenheid bij het departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden. Bij besluit van de Vlaamse regering van 19 oktober 1994 wordt hij, ambtshalve, bij wijze van graadverandering, benoemd tot directeur. Bij ministerieel besluit van 18 januari 1995 wordt hij, met ingang van 1 januari 1995, voor een periode van één jaar belast met het hoger ambt van directeur-generaal bij de administratie Werkgelegenheid.

1.2. Maria STAPPAERTS wordt bij besluit van de Vlaamse Executieve van 4 december 1991 benoemd tot bestuursdirecteur bij de Algemene Planningsdienst bij het departement Algemene Zaken en Financiën. Bij besluit van de Vlaamse regering van 19 oktober 1994 wordt zij, ambtshalve, bij wijze van graadverandering, benoemd tot directeur. Bij besluit van de administrateur-generaal van de administratie Planning en Statistiek van 21 december 1994, bekrachtigd bij ministerieel besluit van 23 december 1994, wordt zij aangesteld tot afdelingshoofd van de afdeling Statistiek van de administratie Planning en Statistiek.

1.3. Op 21 december 1994 beslist de Vlaamse regering de betrekking van directeur-generaal bij de administratie Werkgelegenheid bij het departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw vacant te verklaren.

1.4. Op 24 en 27 maart 1995 stellen Erik LODDEWYKX en Maria STAPPAERTS zich kandidaat.

1.5. Op 22 juni 1995 wordt aan de kandidaten, overeenkomstig artikel VIII 69, vierde lid, van het Vlaams personeelsstatuut de gelegenheid gegeven mondeling hun visie over hun toekomstige functie voor het college van secretarissen-generaal uiteen te zetten. Vervolgens gaat het college over tot een uitgebreid onderzoek naar de geschiktheid van beide kandidaten. Tot besluit stelt de voorzitter van het college voor :

"... om mevrouw Mieke STAPPAERTS als eerste kandidaat te rangschikken omwille van haar sterkere leiderskwaliteiten alsmede omwille van haar competenties inzake conceptueel denken, impact, resultaatgerichtheid, communicatie-openheid, politieke feeling en organisatiebetrokkenheid, en omwille van haar vermogen om na een korte inwerkperiode, vanuit een brede beleidsvisie, nieuwe impulsen te geven aan de administratie Werkgelegenheid, en er een meerwaarde te realiseren.

De heer Erik LODDEWYCKX wordt in tweede orde voorgedragen omwille van zijn technische kennis, en zijn vertrouwdheid met de sector en met de administratie Werkgelegenheid die hij de facto sinds 1991 geleid heeft".

Het college van secretarissen-generaal beslist in geheime stemming met vijf stemmen voor, één stem tegen en één onthouding Maria STAPPAERTS, als eerste en Erik LODDEWYCKX als tweede kandidaat voor te dragen.

1.6. Op 7 juli 1995 dient Erik LODDEWYCKX tegen de voorgestelde rangschikking bezwaar in. Hij vraagt eveneens om door het college van secretarissen-generaal te worden gehoord.

1.7. Op 20 juli 1995 wordt Erik LODDEWYCKX door het college van secretarissen-generaal gehoord. De leden van het college stellen hierbij vast :

"... dat de heer Erik LODDEWYCKX nu, op een meer overtuigende wijze, aangetoond heeft dat hij een visie op de beleidssector kan opbouwen en ontwikkelen".

Tot besluit van de bespreking stelt de voorzitter van het college :

"... dat beide kandidaten de potentialiteit hebben om de betrekking van directeur-generaal van de administratie Werkgelegenheid op een waardige wijze in te vullen -hetgeen overigens ook bleek uit de initiële rangschikking".

Het college beslist vervolgens in geheime stemming met vier stemmen vóór en twee tegen beide kandidaten ex aequo te rangschikken.

1.8. Op 27 oktober 1995 beslist de Vlaamse regering, op voorstel van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, Maria STAPPAERTS, met ingang van 1 november 1995, tot directeur-generaal bij de administratie Werkgelegenheid van het departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw te bevorderen.

1.9. Voormelde beslissing wordt geformaliseerd bij besluit van de Vlaamse regering van 8 november 1995.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli

1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen, onder andere van behoorlijk bestuur, "die vereisen dat een administratieve beslissing steunt op feitelijke en juridische aanvaardbare motieven, en op een zorgvuldige besluitvorming, doordat de beslissing die mevrouw Mieke STAPPAERTS bevordert op een onbegrijpbare manier is gemotiveerd, of in elk geval geen exacte, afdoende en rechtens aanvaardbare motivering bevat die het niet weerhouden van de kandidatuur van verzoeker rechtvaardigt"; dat hij in een eerste onderdeel van zijn middel stelt dat, nu beide kandidaten door de directieraad ex aequo gerangschikt werden, de ervaring die hij bij de leiding van de administratie Werkgelegenheid heeft opgedaan een doorslaggevend criterium moest zijn om hem tot directeur-generaal van deze administratie te benoemen; dat hij in een tweede onderdeel van zijn middel stelt dat wordt voorbijgegaan aan het ministerieel besluit van 18 januari 1995 waarin zijn aanstelling tot waarnemend directeur-generaal gemotiveerd wordt met de overweging "dat (hij) van de kandidaten die in aanmerking komen om het ambt waar te nemen, ontegensprekelijk over de meeste ervaring, de nodige persoonlijke kwaliteiten en vaardigheden beschikt" en dat hij in een derde onderdeel van zijn middel stelt dat de motivering van het bestreden besluit tegenstrijdig is, in zover gesteld wordt "dat het traditioneel tot de geplogenheden van de administratie behoort om kandidaten voor een hoger ambt te selecteren uit de sector in de onmiddellijke omgeving van de betrekking die tijdelijk of definitief vacant is", dat die tegenstrijdigheid hierin bestaat dat, waar niet kan tegengesproken worden dat hij uit de sector komt in de onmiddellijke omgeving van de vacante functie, zijn kandidatuur voor die functie thans toch verworpen wordt;

2.1.2.1. Overwegende, wat het eerste onderdeel van het middel betreft, dat naar luid van artikel VIII 69

van het Vlaams personeelsstatuut de bevordering door verhoging in graad binnen alle niveaus, waarvoor geen examen is voorgeschreven, verleend wordt aan de voor de betrekking meest geschikte kandidaat en deze geschiktheid vastgesteld wordt aan de hand van het profiel van de kandidaat ten overstaan van de profielvereisten en rekening houdend met de functiebeschrijving; dat in de voorliggende zaak de Vlaamse regering oordeelde dat Maria STAPPAERTS de meest geschikte kandidaat was op grond van de volgende overwegingen, in het bestreden besluit als volgt weergegeven :

"overwegende dat, alhoewel de technische-operationele opdrachten van de directeur-generaal van wezenlijk belang zijn, men niet buiten de vaststelling kan dat, gelet op de klemtonen die het regeerakkoord van deze Vlaamse regering legt inzake de verbetering van de werking van de Vlaamse administratie en het verder zetten van de veranderingsprocessen enerzijds en de stand van zaken van het project H.O.O.P. anderzijds, de Vlaamse regering op dit moment een bijzonder gewicht moet toekennen aan de opdrachten die elke directeur-generaal naast het technisch-inhoudelijke en operationele aspect heeft m.b.t. het medebeheer van het departement en als veranderingsmanager binnen het globale ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;

Overwegende dat mevrouw Maria STAPPAERTS de voorkeur geniet op de andere kandidaat omdat zij voor wat de functietechnische kennis en kunde betreft hoog scoort op het vlak van kennis van de werking van de overheid en van de organisatie; zij de hoogste score haalt voor inzicht in nieuwe tendensen en in de maatschappelijke evolutie die zich op het vlak van de werkgelegenheid en de tewerkstelling aanbieden en haar visie in de wijze waarop de maatschappij de problemen inzake werkgelegenheid, tewerkstelling en werkloosheid percipieert; zij in haar kandidaatstelling duidelijk aangetoond heeft dat zij de sector goed heeft leren kennen zowel op nationaal als op internationaal vlak; zij op de potentieelinschatting van de persoonlijke competenties en vaardigheden veruit de sterkste score behaald heeft; zij duidelijk de achtergrond en het potentieel bezit om op zeer korte termijn een specifiek en onderbouwd inzicht te verwerven in de internationale tendensen inzake werkgelegenheid en tewerkstelling en dit te vertalen naar het Vlaams beleid toe; zij blijk heeft gegeven van een globale beleidsgerichte visie op de werkgelegenheid, waarbij zij de werkgelegenheidsproblematiek projecteert tegen een brede maatschappelijke achtergrond, met een federaal en Europees perspectief; zij over de nodige impact beschikt om haar

brede beleidsvisie ingang te doen vinden in de administratie Werkgelegenheid en om nieuwe impulsen te geven aan deze beleidssector; zij omwille van haar sterkere leiderskwaliteiten alsmede omwille van haar competenties inzake conceptueel denken, impact, resultaatgerichtheid, communicatieopenheid, politieke feeling en organisatiebetrokkenheid, ook omwille van haar vermogen na een korte inwerkperiode, vanuit een brede beleidsvisie, nieuwe impulsen te geven aan de administratie Werkgelegenheid, en er een meerwaarde te realiseren, reeds in de initiële rangschikking als eerste voor deze betrekking van directeur-generaal werd voorgedragen door de directieraad van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap";

dat uit deze overwegingen blijkt dat de Vlaamse regering bij de beoordeling van de geschiktheid van de kandidaten niet enkel rekening heeft gehouden met de technische kennis, maar ook met andere bekwaamheden dan die welke door ervaring in de betrokken functie worden verworven; dat een dergelijke bewoording van de geschiktheid nauw aansluit bij het opzet van het Vlaams personeelsstatuut, zoals blijkt uit de toelichting bij artikel VIII 69 waarin, onder meer, het volgende wordt gesteld :

"De meest geschikte kandidaat heeft voorrang.

De procedure van vergelijking wordt gevoerd op basis van functiebeschrijving en profielbeschrijving, van functioneringsevaluatie en kandidatuur, doch dit is geen exhaustieve opsomming. Ook anciënniteit kan meespelen als criterium.

Aangezien het hier om hiërarchische bevorderings-betrekkingen gaat waarvoor op termijn de potentialiteitsevaluatie dient aangewend te worden, kunnen ook andere appreciatieelementen in rekening gebracht worden (houding, gedragingen, vorming, de documenten van het evaluatiedossier zoals persoonlijke nota's en de persoonlijke visie voor rang A 3 en A 4 hierna vermeld).

Voor de twee hoogste rangen wordt a.h.w. een beleidsverklaring over de toekomstige functie aan de procedure toegevoegd";

dat de bewering dat de ervaring die verzoeker in verband met de leiding van de administratie Werkgelegenheid heeft opgedaan het beslissend criterium moest zijn, niet gegrond is;

2.1.2.2. Overwegende, wat het tweede onderdeel van het middel betreft, dat verzoeker bij ministerieel

besluit van 18 januari 1995, met ingang van 1 januari 1995, belast werd met het hoger ambt van directeur-generaal bij de administratie Werkgelegenheid; dat dit besluit als volgt is gemotiveerd :

"Overwegende dat de heer Eric LODDEWYKX, directeur bij administratie Werkgelegenheid, van de kandidaten die in aanmerking komen om het ambt waar te nemen, ontegensprekelijk over de meeste ervaring, de nodige persoonlijke kwaliteiten en vaardigheden beschikt;

Overwegende dat hij bij verschillende gelegenheden voor langere periodes de feitelijke leiding van de administratie heeft uitgeoefend; hij door de directeur-generaal van de administratie Werkgelegenheid aangewezen werd als lid van de departementale directieraad-bekrachtigd door de Vlaamse regering op 26 januari 1994; deze aanwijzing inhoudt dat de heer Eric LODDEWYKX de directeur-generaal vervangt bij tijdelijke afwezigheid";

dat in de motivering van het bestreden besluit met betrekking tot de aan verzoeker toegekende hogere functie, het volgende wordt gesteld:

"Gelet op het feit dat de toekenning van een hoger ambt geen rechten op bevordering opent; dat het ministerieel besluit van 18 januari 1995 tot toekenning van het hoger ambt van waarnemend directeur-generaal van de administratie Werkgelegenheid stelt dat "overwegende dat de heer E. LODDEWYKX, directeur bij de administratie Werkgelegenheid, van de kandidaten die in aanmerking komen om het ambt waar te nemen, ontegensprekelijk over de meeste ervaring, de nodige persoonlijke kwaliteiten en vaardigheden beschikt", maar dat uit het administratief dossier niet blijkt met welke ambtenaren de betrokkene werd vergeleken vooraleer hem het hoger ambt van directeur-generaal toe te kennen, integendeel dat het traditioneel tot de geplogenheden van de administratie behoort om kandidaten voor een hoger ambt te selecteren uit de sector in de onmiddellijke omgeving van de betrekking die tijdelijk of definitief vacant is; dat derhalve niet is aangetoond dat de aanspraken en verdiensten van de bij deze bevorderingsprocedure weerhouden kandidaten op dat moment reeds tegen mekaar werden afgewogen";

dat het bestreden besluit aldus duidelijk de redenen geeft waarom de Vlaamse regering meende niet gebonden te zijn door de motivering van het ministerieel besluit van 18 januari 1995 waarbij verzoeker tot waarnemend direc-

teur-generaal van de administratie Werkgelegenheid werd aangewezen;

2.1.2.3. Overwegende, wat het derde onderdeel van het middel betreft, dat artikel II 39 van het Vlaams personeelsstatuut bepaalt dat "de uitoefening van het hoger ambt toevertrouwd wordt aan de ambtenaar die het meest geschikt bevonden wordt om in de onmiddellijke dienstbehoeften te voorzien"; dat de aanstelling tot een hoger ambt een tijdelijke maatregel is, ertoe strekkende aan de onmiddellijke dienstnoodwendigheden te voldoen; dat het dan ook voor de hand ligt dat meestal personeelsleden die in de betrokken dienst of administratie werkzaam zijn aangesteld worden om tijdelijk het hoger ambt uit te oefenen; dat artikel II 40, § 2, van het Vlaams personeelsstatuut bepaalt dat de aanstelling tot een hoger ambt in een betrekking van rang A2 geschiedt na advies van de departementale directieraad; dat volgens de toelichting die procedure beoogt "de besluitvorming zo dicht mogelijk bij de betrokken ambtenaar te houden"; dat de bevordering door verhoging in graad een andere finaliteit bezit; dat van de ambtenaren, ten minste van de leidende ambtenaren, niet alleen verwacht wordt dat zij aan de onmiddellijke dienstnoodwendigheden voldoen, maar ook in staat zijn een beleidsvisie op langere termijn te ontwikkelen en, meer in het algemeen, blijk geven van andere bekwaamheden dan die welke door ervaring in de betrokken dienst of administratie worden verworven; dat er in deze optiek dan ook geen tegenstrijdigheid is tussen de vaststelling dat kandidaten voor een hoger ambt doorgaans gezocht worden in de onmiddellijke omgeving van de betrekking die tijdelijk of definitief vacant is en de verwerping van dit criterium wanneer definitief in de vacante betrekking moet worden voorzien; dat verzoekers eerste middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van artikel VIII 66 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur die vereisen "dat een overheid de titels en verdiensten van de verschillende kandidaten voor een openbaar ambt vergelijkt, de overheid op zorgvuldige wijze handelt en beslist, en een overheid haar beslissingen steunt op een feitelijk en rechtens aanvaardbare motivering" en "uit de dwaling en tegenstrijdigheid in de oorzaken en motieven"; dat hij kritiek uitbrengt op de overweging van het bestreden besluit waarin gesteld wordt "dat aan de kandidaten die zich door de eerste rangschikking van de directieraad benadeeld achten weliswaar de mogelijkheid wordt geboden om hun bezwaren kenbaar te maken en deze persoonlijk toe te lichten bij de directieraad, maar dat bij de procedure voor de vergelijking van de kandidaten voor een ambt van directeur-generaal zoals deze thans binnen het statutair geregelde kader verlopen is, in redelijkheid niet mag aanvaard worden dat dit zou leiden tot een nieuwe volwaardige presentatie van een aangepaste beleidsvisie, omdat anders geen gelijkwaardige vergelijking van de kandidaten meer mogelijk is"; dat hij in een eerste onderdeel van zijn middel stelt dat "men zich niet van de indruk kan ontdoen dat men steriotiepe stijlformules heeft bijeengebracht zonder enige logica en zonder dat er een verband is met de genomen beslissing"; dat hij in het tweede onderdeel van zijn middel stelt dat de benoemende overheid weliswaar over de bevoegdheid beschikt om af te wijken van het advies of het voorstel van de directieraad, maar die overheid het advies niet eenvoudig mag verwerpen, aangezien daardoor elke zin aan het bezwaar van een ambtenaar wordt ontnomen en er meer bepaald geen rekening wordt gehouden met de positieve

gegevens die in het bezwaarschrift in zijn voordeel werden aangevoerd; dat hij in het derde onderdeel van zijn middel stelt dat, indien aanvaard wordt dat de benoemende overheid van het advies van de directieraad is afgeweken, die overheid formeel dient aan te tonen dat zij is overgegaan tot een vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten, dat dit in casu niet is gebeurd, aangezien de bestreden bevordering alleen gebaseerd is op de eigen verdiensten van de benoemde kandidaat, zonder enige vergelijking met die van verzoeker; dat hij in een vierde onderdeel van zijn middel stelt dat als de Vlaamse regering van oordeel was dat het voorstel van de directieraad onregelmatig of op zijn minst onvolledig was, zij het dossier aan de directieraad had moeten terugsturen, dat de onregelmatigheid van het advies van de directieraad de wettigheid aantast van de bestreden beslissing;

2.2.2.1. Overwegende, wat het eerste onderdeel van het middel betreft, dat de door verzoeker bekritiseerde overweging de redenen aangeeft waarom de Vlaamse regering van oordeel is dat het recht van een kandidaat om bezwaar in te dienen tegen het voorstel van de directieraad en door de directieraad te worden gehoord, er niet mag toe leiden dat die kandidaat in tegenstelling tot andere kandidaten de gelegenheid krijgt opnieuw zijn visie over de functie van directeur-generaal uiteen te zetten; dat de bewering dat het een stijlformule betreft ongegrond is;

2.2.2.2. Overwegende, wat het tweede en het derde onderdeel van het middel betreft, dat, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert, de Vlaamse regering het advies en het voorstel van de directieraad niet heeft genegeerd; dat weliswaar de regering, in tegenstelling tot de directieraad, het bezwaarschrift van verzoeker afgewezen heeft, en dit om redenen die, zoals hiervoor vermeld, in het benoemingsbesluit zijn uiteengezet; dat

uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat de redenen waarom de regering geoordeeld heeft dat Maria STAPPAERTS de meest geschikte kandidaat was dezelfde zijn als die welke de directieraad er aanvankelijk toe gebracht hadden haar op de eerste plaats te rangschikken; dat de bewering dat de benoemende overheid het voorstel of het advies van de directieraad zou genegeerd hebben of zonder afdoende motivering van de rangschikking zou zijn afgeweken niet gegrond is;

2.2.2.3. Overwegende, wat het vierde onderdeel van het middel betreft, dat de Vlaamse regering niet geoordeeld heeft dat het advies van de directieraad onregelmatig of onvolledig was, maar wel dat het bezwaar van verzoeker waarin een nieuwe visie op de functie van directeur-generaal werd ontwikkeld, tot geen wijziging in de rangschikking aanleiding mocht geven; dat de bewering dat de Vlaamse regering het dossier aan de directieraad had moeten terugsturen niet gegrond is; dat verzoekers tweede middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel de schending aanvoert van de artikelen 33, 105 en 106 van de Grondwet en van artikel VIII 66 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993, "doordat de bestreden beslissing het tweede voorstel van de Directieraad naast zich neerlegt, schijnbaar zich steunend op het feit dat de procedure zoals neergelegd in artikel VIII 66 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 niet van toepassing is op de litigieuze bevordering, terwijl uit het besluit van 24 november 1993 volgt dat de Directieraad beslist over de al dan niet ontvankelijkheid van en over zijn bevoegdheid m.b.t. het bezwaar ingediend door een benadeelde"; dat hij stelt dat het hier een eigen beslissing van de directieraad betreft, die de tegenpartij niet kan in vraag stellen, dat de directieraad het bezwaar behandeld heeft en zelfs gegrond heeft verklaard en dat

hieruit volgt dat de tegenpartij haar bevoegdheid te buiten is gegaan;

2.3.2. Overwegende dat volslagen onduidelijk is welk verband er bestaat tussen de artikelen 33 ("Alle machten gaan uit van de Natie. Zij worden uitgeoefend op de wijze bij de Grondwet bepaald"), 105 ("De Koning heeft geen andere macht dan die welke de Grondwet en de bijzondere wetten, krachtens de Grondwet zelf uitgevaardigd, hem uitdrukkelijk toekennen") en 106 van de Grondwet ("Geen akte van de Koning kan gevolg hebben, wanneer zij niet medeondertekend is door een minister, die daardoor alleen reeds, ervoor verantwoordelijk wordt"), en het recht van een ambtenaar om bezwaar in te dienen tegen het voorstel van de directieraad waardoor hij zich benadeeld acht en om door de directieraad te worden gehoord; dat noch uit de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier blijkt dat de Vlaamse regering zou beslist hebben dat het recht om een bezwaar in te dienen en door de directieraad te worden gehoord niet zou gelden voor de thans bestreden bevordering; dat de Vlaamse regering artikel VIII 66 niet schendt wanneer zij, in tegenstelling tot de directieraad, oordeelt dat het bezwaar van een kandidaat die zich benadeeld acht tot geen wijziging in de rangschikking aanleiding geeft; dat verzoekers derde middel niet ernstig is;

2.4.1. Overwegende dat verzoeker als vierde middel de schending aanvoert van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, artikel 14 van het EVRM en artikel 119 van het Verdrag betreffende de Europese Unie "doordat de benoeming van Mevrouw Mieke STAPPAERTS uiteindelijk enkel volgt uit het beleid van de tegenpartij om de vertegenwoordiging van vrouwen in hogere posten te doen toenemen in de Vlaamse administratie"; dat hij stelt dat, ofschoon een dergelijk beleid "zeer verdienstelijk" is,

het in het huidig geval "de evenredigheid tussen het doel en de aangevoerde middelen schendt";

2.4.2. Overwegende dat uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat Maria STAPPAERTS tot directeur-generaal van de administratie Werkgelegenheid bevorderd werd omdat zij, naar het oordeel van de Vlaamse regering, de meest geschikte kandidaat was; dat de bewering dat haar bevordering "enkel" het gevolg zou zijn van het beleid van de Vlaamse regering om het aantal vrouwen "in hogere posten" te doen toenemen, niet gegrond is; dat verzoekers vierde middel niet ernstig is;

2.5. Overwegende dat, aangezien niet voldaan is aan de eerste, cumulatieve voorwaarde vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Maria STAPPAERTS in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op eenentwintig mei 1900 zesennegentig,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M. VRINTS.